

konsultationer havde indtaget det standpunkt, at Forbundsrepublikkens og Østtysklands delegationer til konferencen måtte have samme status).

I et forsøg på at sikre østtysk deltagelse på regeringsplan fremsatte østlandene og enkelte udviklingslande et ændringsforslag til den foreslåede nye paragraf, der gik ud på, at også andre interesserede stater skulle indbydes. Dette forslag blev under en særafstemning forkastet med 34 stemmer for, 53 imod og 22 afståelser (herunder de nordiske lande bortset fra Finland, der stemte for). Wiener-formularen blev herefter vedtaget med 64 stemmer for, 21 imod og 20 afståelser (herunder de nordiske lande bortset fra Finland, der stemte imod).

Resolutionsforslaget som helhed blev vedtaget i 2. udvalg med 94 stemmer for, 8 imod (østeuropæiske lande bortset fra Rumænien) og 12 afståelser (bl. a. Cameroon, Cuba, Congo, Jamaica, Mali og Rumænien).

Efter afstemningen afgav Danmark en stemmeforklaring, hvori det udtaltes, at Danmark havde afstået under to særafstemninger, fordi man ikke fandt det hensigtsmæssigt, at invitationsspørgsmålet skulle søges afgjort ved afstemning på et tidspunkt, hvor der stadig var tid til at finde en løsning, der kunne vinde almindelig tilslutning.

De forsøg, der i tiden mellem resolutionsforslagets behandling i udvalget og plenarforsamlingen blev gjort på at opnå enighed mellem stormagterne om Østtysklands-spørgsmålet, førte imidlertid ikke til resultater.

Ved sagens genoptagelse i plenarforsamlingen den 20. december 1971 genfremsatte Polen med Algeriet, Indien, Rumænien og Yemen som medforslagsstillere det i udvalget nedstemte ændringsforslag, hvorefter alle interesserede lande skulle indbydes til konferencen. Ændringsforslaget blev denne gang forkastet med 43 stemmer for (østeuropæiske lande, Finland og en række udviklingslande), 57 stemmer imod (vestlandene bortset fra Finland, Japan og Sverige, samt en del udviklingslande) og 20 afståelser (udviklingslande samt Japan og Sverige).

På baggrund heraf fremsatte Polen på østlandenes vegne et andet ændringsforslag, der gik ud på at udskyde konferencen et år til 1973. Dette ændringsforslag blev forka-

stet med 17 stemmer for (østeuropæiske lande og nogle udviklingslande) 70 stemmer imod (alle vestlande og nogle udviklingslande) og 27 afståelser (udviklingslande).

Resolutionsforslaget som helhed blev herefter vedtaget med 104 stemmer for, 9 imod (de østeuropæiske lande bortset fra Rumænien samt Congo) og 7 afståelser (Chile, Cuba, Guinea, Indien, Jugoslavien og Rumænien). (Res. 2850 (XXVI)).

Sovjetunionen og andre østlande udtalte i stemmeforklaringer, at de ville tage spørgsmålet om deres deltagelse i konferencen op til fornyet overvejelse i lyset af resultatet af afstemningen.

Norge afgav på vegne af Danmark og Norge en kort stemmeforklaring, i hvilken man anførte, at generalforsamlingens beslutning ikke burde udelukke yderligere kontakter med henblik på at nå til enighed om invitationsspørgsmålet i løbet af de kommende måneder.

Spørgsmålet om oprettelse af et internationalt universitet.

(Dagsordenens punkt 48).

Ved resolution 2691 (XXV) anmodede 25. generalforsamling UNESCO om at gennemføre en undersøgelse af problemerne vedrørende spørgsmålet om oprettelse af et internationalt universitet, ligesom generalsekretæren anmodedes om at fortsætte sine undersøgelser herom bistået af et ekspertpanel. Endvidere anmodedes medlemslandene om at forelægge deres foreløbige synspunkter på sagen inden udgangen af maj 1971.

Både UNITAR, UNESCO, panelet og generalsekretæren har afgivet beretninger om spørgsmålet i løbet af efteråret 1971.

Alle rapporter indeholder forslag om, at det internationale universitet oprettes som en institution af meget decentraliseret karakter omfattende et center for koordinering og programmering og andre enheder for avancerede studier, herunder uddannelses- og forskningsinstitutter under FN, institutter udenfor FN, visse afdelinger af nationale universiteter og nye institutter, der oprettes med det særlige formål at udgøre en del af det internationale universitet.

Panelet fandt, at man burde føre planerne om universitetets oprettelse ud i livet sna-